Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

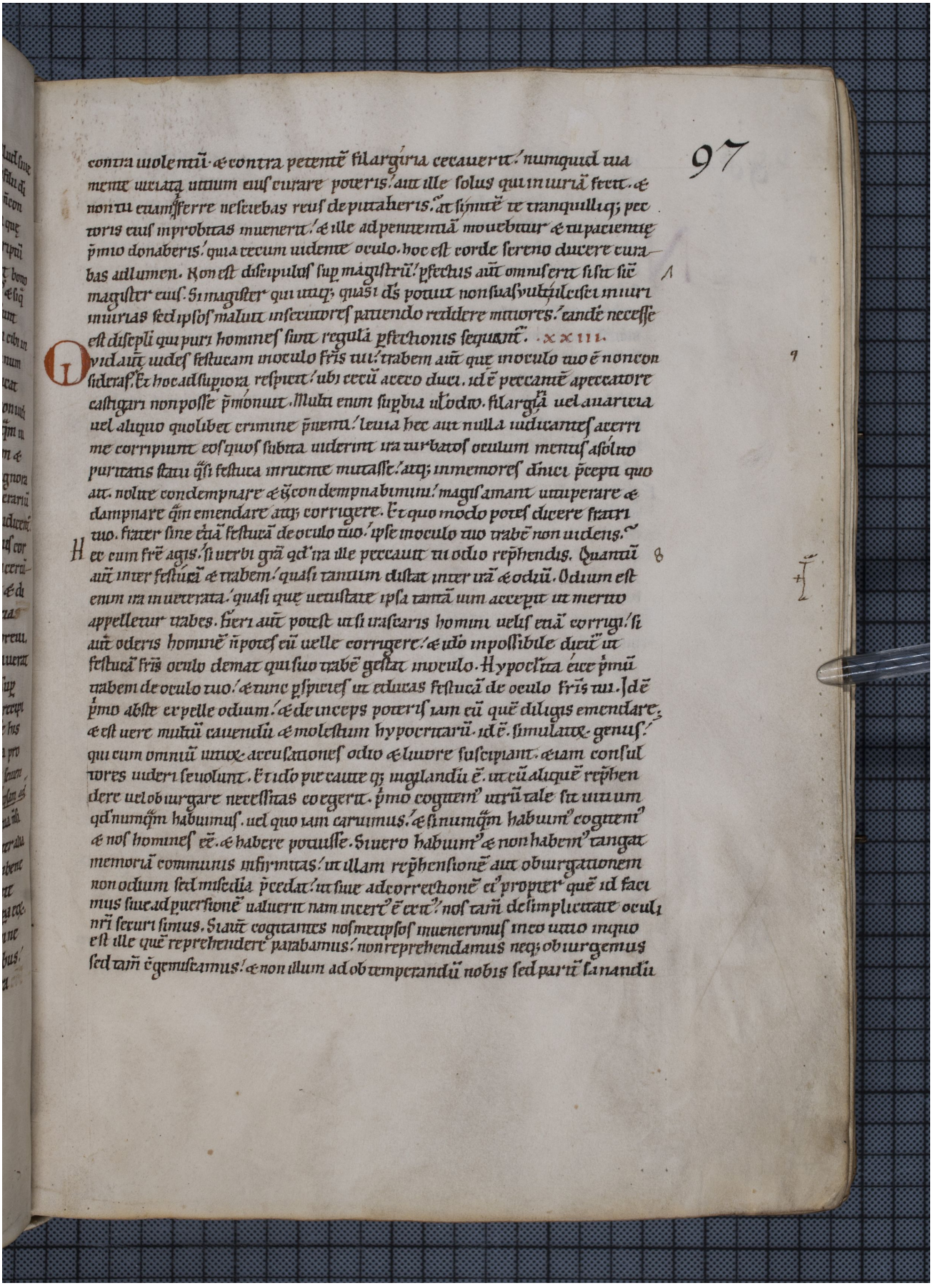

97

contra uolentē. ⁊ contra petentē filargiria cecauerit. numquid tua
mente uitiata uitium eius curare poteris. aut ille solus qui iniuriā fecit. ⁊
non tu eam ferre nescriebas reus deputaberis. at si mitē te tranquillig; pec
toris eius improbitas mouerit. ⁊ ille ad penitentiā mouebitur ⁊ tu patientię
p̄mio donaberis. quia cecum uidentē oculo. hoc est corde sereno ducere cura
bas ad lumen. Non est discipulus sup̄ magistrū. p̄fectus aūt omnis erit si sit sic̄ 1
magister eius. Si magister qui uitiis quasi ds̄ potuit non suas sed uitia culpe seruorum
uirtutis sed ipsos malum inseruores patiendo reddere meliores. tandē necesse
est discipli qui puri hominis sint regulā p̄fectionis sequant̄. xxiii.
Quid aūt uides festucam in oculo fris tui. trabem aūt que in oculo tuo ē non con
sideras. Et hoc ad superiora respice. ubi cecū a ceco duci. id ē peccantē a peccatore
castigari non posse p̄monuit. Multi enim superbia uel odio. filargiā uel auaritia
uel aliquo quolibet crimine p̄uenti. leuia hec aut nulla uidentes aperti
me corripiunt eos quos subtra uiderint ira turbatos oculum mentis a sōlito
puritatis statu q̄si festuca in ruente mutasse. atq; immemores dnici p̄cepti quo
aut. nolite condemnare ⁊ n̄ condemnabimini. magis amant uituperare ⁊
damnare q̄m emendare atq; corrigere. Et quo modo potes dicere fratri
tuo. frater sine eiā festucā de oculo tuo. ipse in oculo tuo trabē non uidens. 7
Hec eum frē agis. si uerbi grā qd̄ ita ille peccauit ut odio reprehendis. Quantū 8
aūt inter festucā ⁊ trabem. quasi tantum distat inter iram ⁊ odiū. Odium est
enim ira inueterata. quasi que uetustate ipsa tantā uim acceperit ut merito
appelletur trabes. fieri aūt potest ut si irascaris homini uelis eiā corrigi. si
aūt oderis hominē n̄ potes eū uelle corrigere. ⁊ ido impossibile dicit ut
festucā fris oculo demat qui suo trabē gestat in oculo. Hypocrita eice p̄mū
trabem de oculo tuo. ⁊ tunc p̄spicies ut educas festucā de oculo fris tui. sic
p̄mo abstine et pelle odium. ⁊ deinceps poteris iam eū quē diligis emendare.
⁊ est uere multū cauendū ⁊ molestum hypocritarū. id ē. simulatę. genus.
qui cum omnium uitiorū accusationes odio ⁊ liuore suscipiant. ⁊ iam consul
tores uideri uolunt. Et ido pie caute q; uigilandū ē. ut cū aliquē reprehen
dere uel obiurgare necessitas coegerit. p̄mo cogitem̄ utrū tale sit uitium
qd̄ nunq̄m habuimus. uel quo iam caruimus. ⁊ si nunq̄m habuim̄ cogitem̄
⁊ nos homines ee. ⁊ habere potuisse. Si uero habuim̄ ⁊ non habem̄ tangat
memoriā communis infirmitas. ut illam reprehensionē aut obiurgationem
non odium sed misericordia p̄cedat. ut siue ad correctionē ei⁹ propter quē id faci
mus siue ad puersionē ualuerit nam incert̄ ē eent̄. nos tam̄ de simplicitate oculi
nri securi simus. Sic aūt cogitantes nos metipsos inuenerimus in eo uitio in quo
est ille quē reprehendere parabamus. non reprehendamus neq; obiurgemus
sed tam̄ ē gemiscamus. ⁊ non illum ad obtemperandū nobis sed patri⁹ sanandū